ای بندگانم، من ظلم را بر خویش حرام کرده ام و آن را هم در بین شما حرام کرده ام، پس به همدیگر ظلم نکنید

از ابو ذر رضی الله عنه روایت است: از پیامبر - صلی الله علیه وسلم - در مورد آنچه که از پروردگارش روایت کرده، می فرماید که او فرمودند: «ای بندگانم، من ظلم را بر خویش حرام کرده ام و آن را هم در بین شما حرام کرده ام، پس به همدیگر ظلم نکنید، ای بندگانم، همۀ شما گمراه هستید مگر کسی را که من هدایت کنم، پس از من طلب هدایت کنید تا شما را هدایت کنم، ای بندگانم همۀ شما گرسنه استید مگر کسی که من او را طعام دهم، پس از من طلب طعام کنید تا شما را طعام دهم، ای بندگانم، همه شما عریان (لخت) هستید مگر کسی را که توسط لباس پوشاندم، پس از من طلب لباس کنید تا به شما لباس دهم، ای بندگانم، شما در شب و روز گناه می کنید و من تمامی گناهان را می بخشم، پس از من طلب آمرزش کنید شما را می آمرزم، ای بندگانم، زیان شما به من نمی رسد تا مرا زیان رسانید، و نفع شما به من نمی رسد تا مرا یاری رسانید، ای بندگانم، اگر اولین و آخرین شما و همه انسان ها و جنی های شما، مانند قلب باتقواترین مردی از شما باشند، چیزی به مُلک وپادشاهی من زیاد نمی شود، ای بندگانم، اگر اولین و آخرین شما و همه انسان ها و جنی های شما، مانند قلب گناهکارترین مردی از شما باشند، چیزی از مُلک وپادشاهی من کم نمی شود، ای بندگانم، اگر اولین و آخرین شما و همه انسان ها و جنی های شما در یک مکان با هم از من طلب کنند، و خواست هر کدام از آنان را برآورده سازم چیزی از آنچه که نزد من وجود دارد کم نمی شود مگر همانند کم شدن آب بحری که سوزنی وارد آن شود، ای بندگانم، بطور قطعی من اعمال شما را می شمارم (و ثبت می کنم) سپس جزای آنها را به شما می دهم، پس هر کسی خیری حاصل کرد، الله را ستایش کند، و هر کسی غیر آن حاصل کرد، فقط نفس خود را ملامت کند».

[صحیح] [مسلم روایت کرده]

رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر می دهد که الله متعال فرموده است: که ظلم را برای خود حرام کرده است و ظلم را در بین مخلوق خود حرام کرده است، پس هیچ کس به دیگری ستم نکند. و اینکه همه مخلوقات گمراهند از راه حق مگر به هدایت و توفیق الله متعال، و هر کسی از الله متعال آنرا بخواهد او را توفیق می دهد و هدایتش می کند. و اینکه مردم در تمام کارهای شان به الله متعال محتاج اند، و هر کسی از الله متعال بخواهد حاجتش را برآورده می سازد، و او را کافی می شود. و اینکه آنها در شب و روز گناه می کنند و الله متعال آبروی او را نگاه می کند وقتی بنده آمرزش بخواهد. و نمی توانند به الله متعال ضرر و یا سودی برسانند. و اینکه اگر آنان مانند قلب باتقواترین مردی از شما باشند، تقوای شان چیزی به مُلک الله متعال نمی افزاید. و یا اگر آنان مانند قلب گناهکارترین مردی از شما باشند، گناهان آنان نیز چیزی از مُلک الله متعال کم نخواهد کرد؛ زیرا این بندگان در هر زمان و مکان ضعیف و نیازمند به درگاه او هستند و او غنی و منزه است. و اینکه اگر همۀ آنان؛ انس و جن، اول و آخر شان در یک مکان جمع شوند و از الله متعال درخواست کنند، و او خواست هر کدام از آنان را برآورده نماید، از آنچه که نزد الله متعال است چیزی کم نخواهد شد؛ مگر همانند کم شدن آب بحری که سوزنی وارد آن شود، و این از کمال غنای آن سبحان است. و اینکه الله متعال همه ی اعمال بندگان را می شمارد، سپس روز قیامت جزایشان را می دهد، پس هر کسی جزای خیر اعمالش را دید ثنا و ستایش الله متعال را بخاطر توفیق عبادتش بجا بیاورد، و هر کسی جزای شر اعمالش را دید فقط نفس اماره خویش را ملامت کند که او را به سوی خسارتمندی کشانده است.